

La declaració de guerra a les posicions blanques a l'Extrem Orient

«Es tracta d'anar a la constitució del triangle LONDRES-WASHINGTON-PARIS front al bloc imperialista feixista», escriu Edwin James al «New York Times»

Quatre anys de presidència de LLUIS COMPANYS

Un article a "Euzkadí"

S'han complert quatre anys que, designat pel Parlament de Catalunya, Lluís Companys prengué possessió de la presidència de la Generalitat, i en-se càrrec de l'herència espiritual i política de Francesc Macià.

Quatre anys històrics, dintre la història de Catalunya! Si n'han passat, de coses, en el curs d'aquestes anyades! Nosaltres les hem glosades en diverses ocasions. Per això ens ha semblat interessant, per a commemorar l'aniversari aquest, cedir la paraula a una veu germana, una veu del noble País Basc, que aquest matí, en el periòdic "Euzkadí", homenatja el nostre President.

L'article, signat per Erritbarite, diu:

«Estava ja ben vist i provat el que Catalunya podia esperar de la Monarquia. Com a «concessió graciosa» se li atorgà la Mancomunitat... i a l'adveniment de la Dictadura s'encarregà al senyor Alfons Sala el paper de sepulcraire, rebent en pagament al bon servei el comtat d'Egara.

Catalunya no necessitava més per a saber que la causa de la seva alliberació era totalment incompatible amb la subsistència de la Monarquia. I gairebé ens atrevírem a dir que no necessitava ni tan sols aquesta última demostració. Bastants proves de desafecció i encara d'odi havia rebut ja d'aquell règim.

Fou el senyor Lluís Companys qui, el dia 14 d'abril del 1931, des del balcó central de l'Ajuntament de Barcelona, proclamava la República. I amb ell, un malaguanant company en la premsa, Joaquim Vilà, el qual al pal que fins aleshores hi havia onefat la bandera de la Monarquia, hissava la tricolor.

El senyor Companys, després d'un costat teories i assaigs, passava a la via executiva, perquè estava ja convençut —un convenciment de molts anys perquè tota la seva actuació política estigué sempre orientada en sentit antimonàrquic— que ni Catalunya, ni la Llibertat podien esperar res bo del règim imperant des de la Restauració.

De l'avang que tant Catalunya, com Euzkadí, i encara Galícia han realitzat en el camí de la consecució de les seves justíssimes reivindicacions nacionals, no creiem necessari parlar. Es quelcom patent.

També foren patents les amenaces que per al règim autònom portaven inherents els programes amb què acudien a les eleccions els partits d'oberta i encoberta significació monàrquica.

I encara més els alçaments militars del 10 d'agost del 1932 i del 17 de juliol del 1936.

Són clars exemples del que la causa de la llibertat de Catalunya, de Galícia i d'Euzkadí podia esperar dels sinistres elements integrants del bloc reaccionari nacional-sindicalista engendrat per la Internacional del Feix.

En aquests dies es compleix el quart aniversari del nomenament del senyor Lluís Companys i Jover per al càrrec de President de la Generalitat.

Dignament ostenta la primera magistratura del poble català el qui com ell posseïa un historial inconfusiblement antimonàrquic, el qui tant laborà per enterrocar aquell règim i que per la seva acció «ofri processos, persecucions i empresonaments».

La Catalunya que no podia esperar res de bo de la Monarquia, i el President de la Generalitat un home que es fidel als sentiments antimonàrquics del poble catalanista.

Londres, 4. — Als cercles diplomàtics de Londres es comentava amb, conjuntament, les declaracions de l'almirall Suetsugu, ministre de l'Interior i personalitat de gran relleu en la política nipona, i els parafrasis del discurs del President Roosevelt, en les quals s'ha examinat la situació exterior.

Es evident que les declaracions de Suetsugu tenen una finalitat sobretot interior, per tal d'encarregar el profund moviment ultranacionalista dels estudiants i oficials de l'Exèrcit i la Marina. Però això no vol dir que, fetes en aquestes circumstàncies, provoquin un profund malestar en els cercles internacionals. Si després d'unes declaracions tan terminants, l'almirall Suetsugu continua essent el candidat preferit del príncep Konohe per al Govern de forces que es prepara, és evident que això constituiria una declaració de guerra terminant contra les posicions blanques a l'Extrem Orient.

Davant d'aquesta situació, els periòdics d'aquest matí destaquen la

profunda impressió que ha causat el discurs del President Roosevelt. Què destitueix el President? Una primera constatació: no ha estat tan terminant com a Chicago. Però ha de tenir-se en compte que el President es troba ara davant d'una situació política compromesa, perquè a les dificultats exteriors —importantíssimes—, a la divisió de l'opinió pública entre els nacionalistes i els col·laboracionistes, s'hi afegeix aquesta espècie de sublevació del que s'anomena «els setanta famílies» monopolitzadores de les riqueses dels Estats Units. El President Roosevelt, un dels polítics més hàbils del nostre temps, no s'ha lluitat a fons. Però, com diu el conegut periodista Edwin James al «New York Times», es tracta d'anar a la constitució del triangle Londres-Washington-Paris davant el bloc imperialista-feixista. A Londres es sap positivament que l'acció japonesa a Xina —on Alemanya té grans interessos— desvetlla grans recels, però no dir fonamentats temors a Berlín i Hitler segueix amb angúnia la

defensa de la «civilització occidental» que efectuen allà els japonesos. El fet —molt simptomàtic— que no hagi retirat els oficials d'Estat Major que hi ha a l'Exèrcit xinès, conjuntament amb les confidències fetes a certes rellevants personalitats diplomàtiques de Berlín i les incessants gestions dels representants alemanys a l'Extrem Orient per a obtenir la pau, són indicacions més que suficients del «desarraig» de la diplomàcia alemanya davant els objectius militars i polítics que el Japó persegueix a Xina.

El discurs de Roosevelt —dient els periòdics d'esquerra— ha d'acollir-se com una indicació i no creuar-se de braços. Es tracta ans que tot d'ajudar que aquesta declaració sigui un fet. París i Londres han de mobilitzar els seus recursos, les seves simpaties, els seus homes d'acció. La propaganda nazi als Estats Units és activa i treballa de concert amb certs elements de gran influència. És necessari que la col·laboració i la solidaritat dels tres països sigui obra d'ells mateixos.

Les paraules de Roosevelt, aprovades per l'opinió pública

Washington, 4. — Les al·lusions que el president Roosevelt feu en el seu missatge sobre la situació exterior, han estat aprovades per l'opinió pública. Són interpretades en el sentit que el país americà es mostra tranquil i determinat, passi el que passi, mentre compti amb els mitjans necessaris per a assegurar una pau honrada. Als cercles ben informats s'estima que el president Roosevelt, en dirigir-se al Congrés, no podia anar més lluny en l'aspecte exterior puix que la responsabilitat del Congrés és limitada.

Per això el president resultà impressionat sobre la manera amb què les democràcies sobrevisquen als règims autocràtics. En el seu conjunt, el poble americà continua hostil a tota aliança militar, i adiu a una gesta que pugui interpretar-se com a una cooperació amb altres països. Als cercles diplomàtics americans, que prova el desig de l'Administració de mantenir una política exterior independent, encara que es reconeix que les democràcies tinguin finalitats i interessos comuns. Es remarca així mateix certa decepció que l'experimenta als Estats Units davant l'actitud d'algunes democràcies quan són els interessos americans els únics en perill, com en el cas del «Panay».

Això—diuen en aquests cercles— no pot influir els americans en el sentit de la cooperació internacional. No obstant, es reconeix que el missatge del president no representa una regressió a les seves paraules de Chicago, puix que l'objectiu exterior del president Roosevelt continua essent l'acció americana paral·lela a les de les grans democràcies.

Vialge d'insubmissió a les colònies britàniques

Londres, 4. — El marquès Luffelin and Ava, sots-secretari d'Estat, parlamentari a Colòmbia, ha sortit de Southampton amb avió cap a l'Àfrica Oriental, on va a fer una visita d'inspecció a Zanzibar, illa Maurici, Khartum, Aden, Somàlia britànica.

2000 homes treuen la neu dels carrers de Madrid

Madrid, 4. — Ahir hi hagué tranquil·litat a tots els sectors d'aquest front. A les carreteres diverses brigades mes per a treure la neu.

Les pronosicions de pau del Japó

LA BATALLA DE TEROL

Dotze graus sota zero a Terol. El baròmetre baixa encara més a les serralades de Concaud, de Cerro Gordo, de Celadas, de La Muela... Fa un fred espantós. La neu, que en alguns llocs passa de mig metre, ha esborrat carreteres, camins i comunicacions ferroviàries. Sols els pals telegràfics assenyalen les vies desaparegudes sota la blanca tapada de sang.

Els nostres combatents suporten amb un estoïcisme admirable de descurare, les duríssimes inclemències atmosfèriques i els atacs en massa dels moros, dels requetés, de les banderes del Tercer dels mercenaris dels canons, dels tanques, dels avions... Ni un pam en terra. En un contraatac imprevist, els braus soldats de la República ocuparen, avans d'anir, importants posicions al sector de Cerro Gordo. Ahir foren atacades amb gran violència pels rebels, que tractaren, inútilment, d'apoderar-se'n. Les posicions llerals es convertiren en un fort inexpugnable. Diverses unitats faccioses foren destruïdes per complet. Algunes banderes del Tercer, llançades a l'assalt, precedides de tancs i després d'una facciosa que tracta d'arribar a la població s'estavellà davant de que naurau de restar molt de temps, abans de tornar, reorganitzades, a la línia de foc. La bandera de la República onela gallarda i victoriosa, el cim de Cerro Gordo...

A la zona de Concaud es repuren els ferotges atacs dels anteriors contra les nostres línies. Els assaltants es velen del mateix pel foc terrible de les nostres metralladores.

La mateixa sort tingueren els rebels a la zona Nord, on les tropes republicanes rebutjaren, a la carretera de Celadas, uns atacs precedits per un bombardeig dels avions. Una columna facciosa que tracta d'arribar a la població s'estavellà davant de les nostres línies i hagué de retirar-se desordenadament, sense haver pogut avançar ni un pas.

El nombre de presoners i ferits recollits fins per les nostres tropes fou molt considerable.

El balanç de la jornada d'ahir, al front exterior de Terol, és francament favorable per a les nostres armes. El comunicat oficial, sobri i verac, assenyalà aquest guany de les forces republicanes.

han transcorregut set dies des que Franco va iniciar, amb tot el seu aparell ofensiu i amb totes les seves masses de combatents de xoc, la violentíssima ofensiva desordenada contra les nostres posicions de Terol. El resultat, no obstant, fins ara, el general facciosa ha estat, ultra el desbaratament de la seva ofensiva, la perduda de milers i milers d'homes de les seves tropes més escolides i material bèl·lic que en queda preparat.

Tot i així, però, que sabem el principi de la nostra ofensiva insubmissa encara sobre la presa cobdiciada, però els objectius perseguits per l'Estat Major de l'Exèrcit de la República ens la aconseguim, i potser els fets ulteriors demostraran fins a quin punt el pla estratègic i tàctic del nostre Exèrcit era inimitable.

La premsa feixista i l'oficialista, per a defensar la civilització dels moros i dels bandits del Tercer i que hi diuen els facciosos dels derroistes de la nostra República?

El diable passat un venia a trobar i amb objectius que no estaven informats i us deia a cau d'orella amb un títol de comunicació que les tropes de Franco havien entrat a Terol, abans a Terol i que els republicans, completament desmuntats, havien empres la fuga en direcció a Sagunt, cap a la mar, però, es clar, com que estaven vuitats no tenien cap fugida, i a no ésser que s'embarquessin per a refugiar-se a Alger.

Era qüestió de fer passar una bona nit de Cap d'Any als feixistes d'ací i de fora d'ací. «La Matina» ha arribat a dir que els facciosos havien fet presoner el cap de l'Estat Major General Rojo. «La Saura» ha parlat de la ruïna de combatents que fugia en direcció a Castello de la Plana.

Avui, els diaris franquistes troncans ja parlen amb uns temps que dificulten enormement les operacions. Ja sabem com es tracta —tenim l'exemple de Guadajajara— aquesta invenció al mal temps dels facciosos i els seus servidors i col·laboradors internacionals.

Mal temps! Nosaltres no hem parat mai de mal temps, i ara conquerim mentre uns soldats deixaven enrera camps i estanys estenallats d'ahir, la neu, morts de fred. Terol i les seves posicions exteriors són defensades a dotze graus sota zero i fins a la cultura i la neu i el fred i les tempestes no ens cap obstacle si als nostres combatents els es donada l'ordre d'atacar dels seus parapets i marxar, com un bosc de joncs que s'arrin, dins de l'entranya de l'Espanya franquista...

Any Nou a la Plaça de la Fe

En entrar a l'any 1938 han estat en gran nombre els catalans que han volgut fer ostensible el pèrrenge hominí que els car de dels fills de Catalunya mantenen d'una manera indestructible envers el que fou primer President de Catalunya, Francesc Macià. Perquè el record de l'avi és eien a Catalunya, i hom està sempre a l'aguait de l'horitzó oportuna per a traduir aquest callu intern i inextingible en flama d'homenatge que brota a l'exterior en devassalls de flors.

L'any nou ha esdevingut, doncs, com una «fiança» florida primitiva a la tomba de Francesc Macià i ja sabem que durant tot l'any que son i els que vindran aquesta flama florida no s'extingirà.

El primer ramell d'any nou fou el que disposà el guardià Rodolf Pinart, en nom del tinent coronel Pérez Farràs. Altament pogueren veure ramells de flors dels promesos Vicepresident i Eusebia López, del Casal d'Esquerra Republicana del Camp d'En Craxol, del Centre Republicà de Catalunya, del Centre Republicà de Catalunya del Districte Vè, de Maria Llonch i fills de Sabadell, de la jardineria Marimón, sis rams; d'un grup de soldats en permís de l'Exèrcit Popular; del mestre de música Joan Rodó i detrahies; de l'Associació Obrer del Districte Vè; del grup tenenit Martinec i Casal; dels nens Pere Ros i Joana Serra; d'Enriqueta Guri; del nen Antoni Crespi, de Mercè Teixidó i família; de Pere Serra, Vidua Nogués, Antonia Sala, Boneta Pinyol, nen Joan Cerdà, Ofèlia Rosich, Agustina Pinyol, Josepina i Assumptió Ferré; germanetes Maria i Pepeta López; un grup de nens i nens refugiats de Madrid; mossos d'Esquadra Solano i família, un grup de terratenents, Josep Rodó, Josefa Sellés, Miracle Villarreal, família Devumbilla, família Magall, de Martorell; germanets Lluís i Jesús Perales, etc., etc.

E.R.C.

ATENEU REPUBLICA FEDERAL D'ESQUERRA

Planeta, 15 i 17
En assemblea general de socis celebrada el dia 26 del passat desembre, fou elegit el següent Consell Directiu:
President, Angel Castiello; vice-president primer, Manuel A. Carreras; vice-president segon, Llorenç Pàmies; secretari, Alexandre Rabassa; vice-secretari, Enric Noto; comptador, Antoni Baró; caixa, Frederic Figueras; vocals: Enric Navarro, Gustau Santafé, Salvador Martí, Ricard Portell, Manuel Pintanell, Antoni Boqueras, Josep M. Fornells i Josep Rom.

Les Comissions han quedat formades de la següent forma:
Política: A. Castiello, E. Navarro i J. Rom.
Cultura: J. M. Fornells, E. Noto i S. Martí.
Educativa: R. Portell, G. Santafé i A. Boqueras.
Ajut a la guerra: M. A. Carreras, M. Pintanell i G. Santafé.
Representant de les JEREC: A. Rabassa.
Cooperativa: L. Pàmies, A. Boqueras, E. Noto, P. Figueras i R. Portell.
En prendre posició aquest Consell Directiu, es posa a disposició de tots els organismes del Partit i de totes les Entitats.

EL ANCORA DE ORO

CASA LEOPOLD, E. O. C.

IOGUINES

ESPECIALITAT EN TRENS ELECTRICIS

CORTS, 642 - BARCELONA

Roosevelt en defensa de la Democràcia

"Serà restablerta en aquells països on actualment no existeix"

Washington, 4. — Amb motiu de l'obertura de la sessió ordinària del Congrés, el President Roosevelt va donar lectura al seu missatge anual, en el qual estudià la situació interior i exterior.

Després de referir la ferma voluntat de pau dels Estats Units, els quals —va declarar—, han mantingut la pau malgrat les greus provocacions produïdes en determinats moments, i que haurien pogut engendrar fàcilment una guerra.

A continuació el President digué: «Davant dels darrers incidents hem estat els primers a proposar la utilització de mètodes pacífics. Aquesta és la tradicional política nord-americana de viure en pau amb totes les altres nacions. Els Estats Units es troben decidits a respectar els drets dels altres Estats. Només reivindicant que siguin respectats els seus».

«Pot observar actualment en el món la tendència d'allunyar-se de l'esperit i de la lletra dels tractats internacionals. Aquesta tendència sembla paral·lela a una altra que consisteix a «llunyar-se del règim democràtic».

El President proclamà a continuació la seva fe en la democràcia, i declarà que la democràcia persistirà i que serà restablerta en aquells països on actualment no existeix. Expressà el convenciment que la pau mundial en lloc no es troba tan ben guardada com a mans d'un règim democràtic i que allà on és

més amenaçada és als països on ha estat abolit aquest règim.

«L'estabilitat de la civilització es troba en perill; cada nació que cerqui la pau haurà d'esser prou forta per a mantenir-la en la base fonamental de la solució pacífica dels conflictes que té plantejats. Podem afirmar que tenim el convenciment que la democràcia serà definitivament restablerta en aquells països que avui la ignoren. En veritat, la pau de la humanitat resideix en aquesta esperança».

En ocupar-se d'affers interiors nord-americans, el senyor Roosevelt proposà l'elevació de salaris i una més estreta col·laboració entre el capital i el treball.

Digué que no és aconsellable la concessió de subsidis als obrers en atur forçats, per tal com aquestes quantitats els demoralitzarien. Afirmà que no és adversari del règim capitalista, però que protesta dels abusos que es cometien amb el sistema capitalista i per la monopolització de l'economia en mans d'un grup egoista.

DESPRES DE DIVUIT MESOS...

Versos amb l'ítilme de "son"

NICOLAS GUILLEN, AL CASAL DE LA CULTURA

Tenim aquests dies a Barcelona el més gran representant d'aquella poesia negra que un dia captivà Frederic García Lorca, i el convertí en un dels seus més admirats apollogistes i àdhuc en un condecorat.

Tenim a Barcelona el poeta Nicolás Guillén. I abir, al vespre, davant de les banderes cubana i catalana que decoraven l'entrada del Casal de la Cultura, Guillén digué uns versos seus, i els precedí d'una dissertació de la qual és impossible donar idea, per la seva profunditat i pel seu interès.

En ella, Guillén feu una ràpida història dels negres de Cuba i del que representen en l'ànima de les Antilles. Després, es referí concisament a la corba evolutiva de la seva poesia, que va des de la glossa folklòrica de les seves primeres obres, a l'apassionada requisitòria humana de les més recents.

Però, si profundament l'obra de Guillén ha sofert una transformació, un enriquiment en dolor i, per tant, en bellesa, formalment no ha abandonat mai aquell ritme del «son», que és la seva gràcia, la seva suggestió més forta.

I quin ritme! Quina hora inoblidable la que passarem escoltant com Guillén diu els seus versos! El poeta tot és música. Del seu primer llibre, titulat preclarament «Motivos del son», en digué unes composicions que avui dia són ja famoses, com el «Negro Bombón» i el «Secuestro de la mujer de Antonio».

Potser no és gaire adequat que els auditors d'un recital poètic aplaudixin l'autor a cada composició. Però, en escoltar Guillén, l'aplaudiment sorgeix amb una força incoercible. Així, tota l'audició fou subratllada per ovacions.

Seguien altres poesies, que assenyalen ja l'hora meditativa del poeta cubà: «Canción del Bongo», «Balada de los dos abuelos» —un avi africà i un avi espanyol, la genealogia dels negres cubans—, «Sincé Maya», «Camandones», etc.

L'interès del públic pujà al grau màxim quan Guillén obrí un dels seus darrers llibres, «Cantos para soldados i sones para turistas». Els cants per a soldats són uns patètics invocations a la fraternitat. Els sones per a turistes són uns meravellosos poemes que Guillén posa en boca de «José Ramon Cantaliso», cicero que acompanya els rics nord-americans als indrets de la misèria i de la humilitat cubanes.

José Ramon Cantaliso, que «canta liso para que lo entiendan bien», com diu Guillén. I Nicolás Guillén també «canta liso», car s'adreça als homes senzills. La qualitat més excel·lent del poeta cubà és, precisament, la seva simplicitat. Gairebé és un miracle dir unes coses tan colpidores amb una absència tan absoluta de tot acompanyament retòric. I un altre miracle, com unes coses tan planeres canten en un ritme de «son» tan suggestiu.

Guillén tancà el seu recital amb la lectura de la «Angustia cuarta» del seu llibre més recent, «España». El poema, aquest, que llegí, està dedicat a Frederic García Lorca.

Un públic de selecció —artistes, crítics, fervents de la poesia— acudí al Casal de la Cultura a escoltar els versos de Guillén. I el poeta fou presentat al seu auditori per Ernest Guasp, el qual, breument i amb gràcia, no volgué fer valer altra credencial que la d'esser un dels tants admiradors, potser dels més antics entre nosaltres, de l'extraordinari poeta antillà.

SENTENCIES DEL TRIBUNAL D'ESPIONATGE I ALTA TRAICIO

El Tribunal d'Espionatge i Alta Traicío de Catalunya, en sessió celebrada abans d'ahir per tal de veure la causa instruída per a facilitar la sortida d'individus del territori lleial, ha dictat les penes següents:

Josep Gasol Espot, pena de mort.
Modest Ardanuy Mestre, 30 anys de presó.

Angel Muntanera Lapiedra, Ignasi Fontdevila Escudé i Josep Fontdevila Escudé, 25 anys de presó.

Marcel·lí Muntanera Lapiedra, 15 anys.
Josep Garcia Carrera, 10 anys.

FRONTO NOVETATS

Avui, nit, a un quart d'onze
A PALA
CALLARTA III-JAUREGUI
contra
AZURMENDI-PEREA
Demà, tarda, a les quatre
A PALA
RUBIO-PUJAL
contra
MUÑOZ-VILLARRO
Detalls per cartells.

FRONTO IXIKI-ALAI

Avui, nit, a les deu
CARMENCHU-VASQUITA
contra
NATI-LULILLA
Demà, tarda, a les quatre
LUMI-TONI
contra
NATI-AURORA
Detalls per cartells.

NICOLAU SAMA: UNA VIDA EXEMPLE DE MORALITAT I DE CONSTANCIA EN EL TREBALL

Després d'un període de sofriment, durant els darrers temps, conseqüència de penosa malaltia i dels trasllats derivats de la guerra, ha mort, a Anglaterra (Lleida), Nicolau Sama, cap del «Servicio Meteorológico Español».

Orde del catedratic i vell republicà de Badajoz, Joaquim Sama, passà aqueses poques setmanes de vida aquest renúncia, en unió de Giner de los Rios, la seva càtedra. Va salvar aquestes dificultats amb el seu treball de relleig, ofici del qual sempre es mostrà orgullós; al mateix temps seguia els estudis a la Facultat de Ciències de Madrid, esforç que indubtablement havia de perjudicar la seva salut. Acabada la carrera, va ingressar al servei meteorològic, on, durant quaranta-dos anys, desenvolupà una tasca constant i silenciosa que només comptat nombre de persones i el personal a les seves ordres podia apreciar en el seu just valor.

L'any 1932 va ésser designat membre del Comitè Meteorològic Internacional.

Va tenir al seu càrrec, fins fa pocs anys, la previsió del temps, sent-se que la direcció del Servei li fes abandonar un treball pesat pel que era constantment consultat a causa de la seva llarga profunda experiència.

Tractà els seus subordinats amb exquisida bondat, ja que el seu temperament emolí el portava a dispensar un afecte gairebé familiar. La seva vida ofereix un exemple de moralitat i de constància en el treball.

L'Espanya lleial perd amb ell un ciutadà entusiasta, la meteorologia una tradició, les seves relacions un excel·lent amic i els seus familiars i la seva vídua, senyora Weherle, un afecte entrançable. A tots expressem el nostre condol.

Dr. CASASA

Tallers, 28, entresol. D'11 a 1 i de 5 a 7. PREUS ECONOMICIS

BLONORRAGIA AGUDA I CRONICA

GUARIMENT TOTAL — SIFILIS PELL — LLAGUES DE LES CAMES

EL FEIXISME HA PASSAT PER ABISSINIA

L'enemic es dessagna davant les defenses exteriors de Terol

A l'interior de la ciutat ha estat ocupada l'església de Santa Clara

Comunicat del Ministeri de Defensa Nacional d'ahir, a les 23 hores

EXERCIT DE TERRA:

LLEVANT. — L'activitat al front exterior de Terol, ha estat avui encara s'ha limitat l'enemic a realitzar un atac amb carros de combat des de Concud en direcció a la capital, atac que ha estat rebutjat amb gran facilitat.

Per la nostra part hem guanyat terreny a la zona de La Muela de Teruel. Ens hem apoderat allà de dues metralladores i mig centenar de fusells.

A l'interior de la capital, a més d'haver ocupat el Govern Civil, hem pres també l'església de Santa Clara, al costat mateix del Seminari, que era un altre dels reduïts rebels.

ALTRES EXERCITS. — Sense novetats.

LA DIPLOMACIA ANGLESA CORREGIX EL RUMB

La substitució de Sir Robert Vansittart en el càrrec de secretari permanent del Foreign Office —segons notícies rebudes ahir a la tarda, que donades en la nostra edició anterior— és un episodi important de la política internacional. Vansittart ha estat anomenat «l'arbitre d'Europa», tal és la seva influència en els medis diplomàtics del continent i en el Govern del Regne Unit. Segons hi ha un altre funcionari que se li assembla en importància política i en autoritat oficial, Mr. Leger, membre permanent del Quai d'Orsay i, més íntim amic de Vansittart. Ambdós han dirigit l'aliança anglo-francesa i són els animadors de la política internacional dels dos països.

Tot el món coneix el que significa el Foreign Office per a l'imperi anglès i els recursos de què disposa en la política exterior britànica. No serà exagerat dir que és una de les grans palanques que mouen el destí dels pobles, àdhuc el dels quals que semblen orbita diplomàtics de la seva òrbita diplomàtica. El Ministeri d'Affers estrangers, sigui qui sigui el seu titular, pensa i obra conforme a les directrius d'aquest organisme, model d'informació i de canvi de poder i d'astúcia.

Vansittart regia tot això conforme a un criteri, més que nacional, conservador. Es tracta d'una personalitat sense aliances ideològiques, atent exclusivament al joc dels interessos tradicionals que la diplomàcia anglesa identifica quasi sempre amb l'interès de l'imperi. Potser per això l'antic secretari ha comprès difícilment els canvis i mutacions que s'han operat en l'esperit públic en aquesta darrers temps. Així han pogut parlar els laboristes amb alarmant insistència de l'isolament i la rutina que presideix el treball del Foreign Office, que en bona part dels peus que amenacen Anglaterra en topar amb els confusos corrents de la política feixista.

Vansittart és, en efecte, un partidari de la política anglo-francesa i fins és possible que amb absoluta bona fe pensés en la necessitat d'anfortir-la amb noves aportacions. Però probablement no s'enganyen

tampoc els qui li atribueixen una excessiva benevolència amb la diplomàcia nazi. El viatge de Lord Halifax a Berlín, tan estèril com Halifax a París, tan seva, destil·la d'estabir relacions directes amb Hitler, al qual suposa en condicions d'acceptar solucions pacífiques a canvi de certa condonació per part del Regne Unit en matèria de colònies. Vansittart no comptava amb la reacció de França per a la qual el perill nazi no és solament un perill d'ordre polític, sinó una amenaça territorial. El secretari somnava amb un apropament franco-germànic a través de la sagacitat anglesa i fins és molt possible que pensés a establir l'ansiat Pacie dels Quatre, incloent Itàlia i rebutjant la URSS. Perquè el que no ha dissimulat mai Vansittart ha estat la seva prou quasi superstitiosa davant de Moscou. Les relacions polítiques d'Anglaterra amb el bolxevisme són per a ell una simbiosi monstruosa. Per això el pacte franco-soviètic l'irrita en gran manera i, segons els cronistes polítics mil·lor informats, no li ho perdona mai a França. És possible fins que simpatitzés personalment amb un pacte anticomunista, del qual Mr. Eden no vol ni tan sols sentir parlar.

La política de Mr. Vansittart s'ha considerat sens dubte massa radical en aquest aspecte. Sense ell la tesi dels pactes bilaterals perdien un esforç campió i en canvi guanyava punts el principi de la seguretat col·lectiva. Les agències asseguren que la sortida del Foreign Office d'aquest diplomàtic —encara que vagi a cobrir un altre lloc superior— significa un canvi de la política tradicional anglesa, envers objectius més realistes. En a esperar que el Regne Unit es decanti cap a una política de reforçament de les democràcies, deixant a un costat les diversions estratègiques que han envalentonat el feixisme. A Anglaterra es preparen unes eleccions que poden ésser decisives per al destí del poble anglès.

El Govern de Mr. Chamberlain ha d'haver-se donat compte de la inquietud que inspira a les masses angleses la seva política de concessions al feixisme a l'Extrem Orient i a la Mediterrània. L'interès nacional exigeix cada vegada més una prova viva que l'imperi no pacta amb els agressors ni s'entimida per les seves exigències.

Un document cinematogràfic definitiu

Durant divuit mesos no ha pogut ésser presentada, davant del públic anglès la prova més contundent, més definitiva de la barbàrie feixista a Abissínia: una pel·lícula en la qual l'espectador contempla des de la seva butaca el salvatge bombardeig de l'Hospital Anglès i l'ús de gasos químics pels mercenaris de Mussolini.

No existeix altre document cinematogràfic en el món, sobre la guerra de conquesta contra Etiòpia, que reveli a les masses els veritables mètodes emprats per l'Itàlia feixista. Aquest film, estranat suara al cineu Galliera de Londres, és un desmentiment rotund als sectors d'opinió que encara volen mantenir una actitud equívoca davant l'atropellament de què és víctima Espanya.

Durant divuit mesos —diem— la pel·lícula en qüestió no pogué exhibir-se públicament. Certs interessos, representats pel pitjor reaccionarisme britànic, aconseguiren retardar la representació del film. Sabem que constituïen un document gràfic indiscutible, «si s'hagués mostrat abans que els italians entrassin a Addis Abeba —diu un periòdic— el Govern hauria tingut moltes dificultats per a obtenir l'opinió pública que avui la seva política pro feixista d'aleshores».

ELS «CAMERAMEN»
Dos operadors de la «Eusynkino», la companyia soviètica, rodaren les impressionants escenes. Per espai de diversos mesos van viure amb les tropes abissínies i recollien les escenes que integren el film. Sabem obtenir el contrast d'una vida feliç, per bé que primitiva, amb els moments de terror i de mort que prodigaven els invasors que els portaven la civilització a les espècies de les bombes incendiàries.

W. W. Holmes, reporter del «Daily Worker», escriu: «Puc assegurar, per haver viscut i combatut amb els etiòps, que aquesta pel·lícula és veritable en tots els seus detalls, sense que intervingui cap truc de laboratori. Podrà tenir algunes deficiències des del punt de vista purament professional, però la seva fidelitat ho compensa de sobres».

CONTRAST ELEQUENT
Els patrocinadors d'aquesta pel·lícula «Film Society» de Londres, han tingut una excel·lent idea que consisteix a alternar escenes de films italians amb les del film que ressenyem. Així veiem el fill de Mussolini, Vittorio, manejant la palanca que deixa caure les bombes, que destrueixen els humils pobles abissínies, els converteix en cendres i matja els nadius que fugen espantats.

Un altre contrast: una potent bateria feixista llança la seva mortífera pluja sobre un front, des del qual s'els respon amb un canó primitiu. El mentre tant —diu el comentari parlat— les víctimes no podien comprar armes i municions per a defensar-se.

L'escena final és una visió macabra de cossos destruïts, deserts de gasos de mostaja, un dels més cruels que ha trobat la química al servei del feixisme.

PROPAGANDA EFICAC
No volem acabar aquest escrit sense remarcar que en relació a la guerra espanyola, malgrat els bons desigs dels amics de la facció a l'estranger, no ha estat possible silenciar els crims monstruosos comesos pels italo-alemanys en la guerra totalitària que fan a la República espanyola. El Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya, per mitjà de la seva Secció de Cinema, ha pogut impressionar uns films que són una acusació terrible i que mostren, al món, la ferocitat del feixisme. Afegim que el cinema, aplicat a demostrar la nostra raó, ens ha representat l'estima de les democràcies del món, estima que s'ha traduït, moltes vegades, en el més decidit ajut.

M. S.

«No hi pot haver pau mentre quedi un sol soldat dels exèrcits invasors penjant al sol de la nostra pàtria.

No hi pot haver pau fins que definitivament siguin aixafats tots els enemics i tots els que pretenen d'implantar a Espanya un règim feixista.

No hi pot haver compromís de cap mena amb els generals traidors a la seva pàtria, ni amb l'invasor estranger.

Forsgitar l'invasor, aixafar Franco, destruir el feixisme per sempre al nostre país; aquest és l'únic compromís possible, de

per JOSEP DIAZ, Secretari General del Partit Comunista d'Espanya.

Demanau-lo als quioscos. Preu: 60 cèntims

Per a comandes, a P. A. G. O. D. — Publicacions Antifeixistes. Cooperativa Obrera de Distribució.

Rambla del Mig, 17 - Tel. 19937 - Barcelona

FITXES-FITXERS AGUSTI BO

CORTS CATALANES, 596 - TEL. 10266 - BARCELONA

Una altra expedició científica de la U.R.S.S.

Cap a la conquesta del Pol Sud

Moscou, 4. — Després d'haver estat conquistat plenament el Pol Nord, els homes de ciència soviètics tenen el projecte —segons s'afirma als cercles científics d'aquesta capital— d'anar a la conquesta del Pol Sud.

Si bé no es coneixen encara detalls concrets d'aquest nou projecte, veritablement sensacional, sembla que l'expedició al Pol Sud estaria dirigida per l'heroi de la Unió Soviètica, vodopianov, el qual com es recorda, fou el primer que aconseguí d'aterrar al Pol Nord.

L'acompanyaran en aquesta ardua expedició els principals homes de ciència que col·laboraren en la conquesta del Pol Nord.

CLINICA GALLEGO - VIES URINARIES

Consulta: 11 a 1, 430 a 9. F. 10 a 1 Carrer Nou de la Rambla, 18. PELL, SANG, VENERI, PROSTAT, MATRIU, IMPOTENCIA, DIATÈRIA. Director: Dr. RIU PORT

Accidents del Treball
Malaltia
Incendis

Mutua General de Seguros

TRENTA-UN ANYS D'ACTUACIO SOCIAL

Balmes, 17 - 19

Telèfon 20755

Dues-centes Delegacions i Sucursals per tot Espanya

Sucursals a Catalunya

GIRONA: Rambla de la Llibertat, 23
TARRAGONA: Av. de la República, 11
LLEIDA: Avinguda de la República, 24

ARCHIVOS ESTATALES

NAHAS PAIXA declara: La jornada ha estat favorable a la nació i a la justícia

La política personal del rei Faruk

INCIDENTS A LA CAMBRA EGIPCIA

Londres, 4. — El corresponent del "The Times" a El Cairo ha estat acompanyat per el rei Faruk i el Senat han estat convocats per a sentir la lectura de l'ordre reial revocant el Ministre Nahas Pasha i nomenant primer ministre Mohamed el-Khalil. Els membres del nou Ministeri no hi són encara. Des que el President de la Cambra hagué llegit l'ordre, Nahas tement no tenir ocasió de parlar més tard, s'adreça i demana fer escoltar. El President refusà concedir-li la paraula i esclataren diversos incidents en el curs dels quals la majoria waadista concedí el seu ajut a Nahas. El President feu evacuar les tribunes de públic i alguns diputats encengueren llums a la resplendor dels quals Nahas llegí una moció contra el Govern, i

moció que els seus partidaris declararen aprovar.
El President requeri l'ajut de la policia per a fer evacuar la Cambra i, aparentment, l'ordre reial no ha estat llegida. D'altra banda, el Senat, per unanimitat menys tres vots, aprovà una resolució expressant el descontentament provocat pel nomenament del nou Gabinet i demanant al rei que examini novament la situació.
Més tard, en la reunió de l'Executiva del partit waadista, a la qual participaren diputats i senadors, s'expulsà el doctor Ahmoo Wahder. Es creu saber que altres diputats seran igualment expulsats en la reunió prevista per a demà. Els caps del Waad es declararen molt satisfets de la votació del Senat i Nahas baixà declarant que la jornada havia estat favorable a la nació i a la justícia.

HA QUEDAT RESOLT EL PLET DE LA U. G. T.

La nova Executiva la presideix González Peña

València, 4. — Ha quedat constituïda la nova Comissió Executiva de la U. G. T. Aquest matí, a les deu, s'han reunit els quinze companys que per acord del Comitè Nacional Ampliat de la U. G. T. han de constituir la nova Comissió Executiva d'aquesta central sindical. Ha presidit Daniel Anguiano, el militant més vell dels reunits.

Sobre la sessió i es procedeix a la designació de càrrecs. L'elecció ha estat la següent:
President, Rafael González Peña; vicepresident, Admon Domínguez; secretari general, Josep Rodríguez Vega; subsecretari, Amador del Real; tresorer, Felip Pretel. Vocals: Pascual Tomás, Antoni Pérez, Carlos Hernández, Daniel Anguiano, Antoni Genuova, Ricard Zabala, Candina García, Eusebi Lombardía, Aquil·la Ureña i Díez Alor.

Després de constituïda la nova Comissió Executiva, s'acordà instal·lar totes les dependències de la U. G. T. a Barcelona, dirigit un manifest subscrit per l'Executiva a tot el proletariat i enviar una felicitació a la reiteració d'una absoluta solidaritat als combatents de la República, saludant igualment el ministeri de Defensa Nacional i al Govern del Front Popular.

Finalment, la Comissió Executiva acordà enviar un missatge a la F. S. I. exterioritzant la seva satisfacció per haver arribat a la unitat de les forces d'aquesta central sindical, com així mateix dirigir una expressiva comunicació al company Joan Juhau.

El president del Consell de Ministres, doctor Negrín, ha dirigit al senyor Rodríguez Vega, secretari general de la U. G. T. el següent telegrama:
«El felicito cordialment per la solució del plet intern de la nostra gran central, i confio que influirà aquest resultat en l'acció i intel·ligència entre tots els sectors sindicals polítics que prenguin part en la lluita contra els facciosos i invasors, i es farà més potent la nostra col·laboració.» Joan Negrín.

La virtut d'això que queda exposat, d'acord amb el Consell de Ministres i a proposta del de Defensa Nacional:
Ascendeixo a tinent coronel el Major de Milícies Enric Lister.
València, 4 de gener del 1938. — El President de la República, Manuel Azana. — El ministre de Defensa Nacional, Indalecio Prieto.

EL RACIONAMENT FAMILIAR DE SIS O MES PERSONES
Per al dijous vinent ha estat assignada la distribució dels impresos de racionament de patates, oli, sucre i carbó, a les cases compostes de sis o més familiars. El repartiment durarà fins al dissabte, dia 6. La premsa al públic no comprés en forma de racionament que detalla de conèixer a les Delegacions de Distribució (Tinències d'Alcaldia). Els impresos seran advertits de no portar els vells que al seu dret no es presentaren a recollir la fulla de racionament que els pertoca.

hang-ha
Rambla de Catalunya
Cada dia, ACADEMIA DE BALL
de 8 a 9 i d'11 a 12
ORQUESTRES HAVANQUES
I EMPORIUM
Acurat servei al públic
DARMAN PERET

NO COMPREU JOGUINES BÈL·LIQUES

QUE EDUCA, QUE INSTRUEIX, QUE DIVERTEIX L'INFANT

pero... ha d'esser
UN BON LLIBRE!

La biblioteca infantívola editada pel Comissariat de Propaganda us ofereix les següents obres:

EL MES PETIT DE TOTS Text català, castellà i francès
26 PROVERBIS CASTELLANS EN ACCIO Text català, castellà, francès i anglès.

AUCA DEL NOI CATALA ANTIFEIXISTA I HUMA Text català, castellà, francès i anglès.
DE QUAN ESCRIVEN LES BESTIES Text només en català.

Preu de cada llibre: 2'50 Ptes.

UN LLIBRE ÉS UN PRESENT DE PAU

El divendres es tornarà a reunir el sots-Comitè

Londres, 4. — Es dona per segur que a finals d'aquesta setmana es reunirà el sots-comitè de no intervenció. Segons totes les probabilitats, aquesta reunió tindrà lloc el pròxim divendres.

Com es recordarà, el sots-comitè ha de continuar l'examen de les modalitats d'aplicació dels diversos punts del pla britànic de juliol, especialment en allò que es refereix a la composició de les comissions que han d'esser enviades a Espanya per a la retirada dels combatents estrangers, i per a determinar el moment en què puguin ésser concedits certs drets de bel·ligerència a les dues parts contendents espanyoles.

Les visites al President de la Generalitat

El President de la Generalitat ha rebut aquest migdia les visites següents:
Conseller d'Economia, senyor Joan Comorera; consell de Mèxic, senyor Escoda, Secretari General de la Comissaria General d'Ordre Públic, companyat del Director i Administrador de la Clínica d'aquell Centre, el dibuixant Bagaria; Benavente Vega, Comissari d'Intendència, i el senyor Eduard Lalret.

Per a acompanyar la flota de guerra on sigui necessari

Washington, 4. — La Comissió de Marina anuncia la construcció de dotze petroliers ràpids que podran acompanyar la flota de guerra on sigui necessari.

Llegiu sempre
ULTIMA HORA
El diari popular

Els japonesos s'han instal·lat a les oficines d'una ràdio americana

**"La ràdio ha d'esser
en mans dels japonesos", diuen a Tokio**

Kang-Hai, 4. — Uns policies japonesos s'instal·laren ahir a les oficines de la companyia radiofònica administrada per la companyia americana «R. C. A.», la qual després de la caiguda de Kang-Hai, es feu càrrec de l'organització radiofònica del govern xinès.

El portaveu de l'ambaixada del Japó ha declarat a la premsa que aquesta mesura ha estat presa per tal d'impedir la retirada —ja projectada— de diversos aparells en

perjudici de la bona marxa del servei.
Ha afegit que les autoritats japoneses volen exercir el control de la ràdio per a assegurar les operacions militars.
Hi ha qui té por que aquesta mesura no constitueixi el primer pas vers el control japonès de la ràdio.
De font oficial japonesa s'anuncia que han començat les negociacions a Kang-Hai per al control complet de la ràdio per part dels japonesos.

La premsa xinesa
anuncia èxits de
les seves tropes

Kang-Hai, 4. — La premsa xinesa anuncia èxits locals de les tropes a la regió d'Hangtxen. La multitud i la concordança d'aquests informes estableixen amb certitud el repliegament dels elements japonesos que havien avançat vers el Sud-oest tot seguit després de la presa d'Hangtxen.

Fins ara en aquesta capital s'acollen amb reserva les notícies de la recuperació de certes localitats, entre altres Xekiang, capital de la regió.
Kang-Hai, 4. — Comuniquen de Lin-Feng que uns vint franco-tiradors del vuitè cos de l'exèrcit xinès han aconseguit endinsar-se fins Taiyuan.

S'han llançat diverses bombes al lloc militar japonès i han causat diverses víctimes.

De qui és Hang-Txen?

Kang-Hai, 4. — Els xinesos anuncien la reconquesta d'Hangtxen. Els japonesos insisteixen en el fet que la ciutat està encara a les seves mans.

**FA 18 ANYS QUE
MORI PÉREZ GALDÓS**

València, 4. — Els periòdics recorden que avui es compleix el 18è aniversari de la mort de Benet Pérez Galdós, i amb aquest motiu fan l'apologia de la personalitat política i literària del gloriós autor d'«Episodios Nacionales».

El malí a les
Conselleries de
la Generalitat

GOVERNACIÓ I ASSISTENCIA SOCIAL. — El senyor Antoni Maria Sbert ha rebut aquest matí, entre altres, les visites següents:

El director de l'Escola d'Infermeres de la Generalitat; l'assessor jurídic del Govern d'Espanya, companyat del senyor Altaba; el tinent coronel Benítez i l'alcalde de Barcelona acompanyat d'alguns regidors.

ECONOMIA. — El conseller d'Economia senyor Joan Comorera ha rebut avui la visita de la comissió central de teatre del ministeri d'Instrucció Pública presidida per l'ambaixador senyor Díaz Canejo i el senyor Max Aup; Guillem Rosés; J. Clos, de Terrassa; una comissió de les bugies Villi; el president del Sindicat del Transport, U. G. T., Trilles i el representant a Espanya de la «Voluntat Industrial Aida», senyor Manuel Teixidor.

CULTURA. — El senyor Carles Pi i Sunyer, conseller de Cultura, ha passat el matí treballant al seu despatx oficial despatxant amb els funcionaris del seu departament.

JUSTICIA. — El senyor Bosch Gimpera ha rebut aquest matí la visita del president de l'Audiència de Girona.

TREBALL. — A la secretaria de la Conselleria de Treball han manifestat aquest migdia als informadors que ahir havia arribat a la nostra ciutat, procedent de Madrid, el senyor Rafael Vidella, i que aquest matí el conseller s'havia traslladat a Obres Públiques per tal de despatxar amb els funcionaris d'aquell departament.

FINANCES. — El senyor Josep Terradellas ha rebut aquest matí la visita del senyor Francesc Gornals, Francesc Bargalló, Martí Cabot, senyor Cruixent, Josep Orús, senyor Sevilla, Prieto, doctor Armengol, senyor Radua, Polícer i Caballé.

S'ANIRA A LA REDUCCIÓ DE DIARIS?

Madrid, 4. — Un periòdic publicat aquesta informació: Sembla que aviat es tractarà en Consell de Ministres de la reducció de diaris als diversos punts de l'Espanya republicana.

El criteri que es mantindrà serà el de deixar un diari a cada localitat per partit polític, i es mantindran diversos periòdics independents. Els redactors dels periòdics que cessin aniran a ocupar la redacció dels que quedin, i els obrers tipogràfics seran adscrits a indústries de guerra.

ELS "KIDNAPPERS" AMERICANS TORNEN A ACTUAR

Detroit, 4. — Tota la policia de l'Estat de Michigan cerca actualment a filla d'Harry Bennet, cap de personal de «Ford Motor Company».

Truïde Bennet compta 17 anys d'edat i va desaparèixer ahir a la tarda, en circumstàncies encara no conegudes.

ELS JAPONESOS PROTESTEN...

Kang-Hai, 4. — Okamoto, consell general del Japó, acompanyat dels representants de l'Exèrcit, Marina i Ministeri d'Afers estrangers, ha visitat aquest matí Surling Fosseden, secretari general de la municipalitat de la Concessió internacional per a protestar oficialment a conseqüència dels actes de terrorisme dels quals han estat víctimes, dissabte i diumenge, ciutadans i militars japonesos.

EDEN HA ARRIBAT A CANNES

Cannes, 4. — Ha arribat a aquesta ciutat el senyor Eden i la seva família.

S'han traslladat tot seguit a Grasse, on romandran quibze dies.

ES TROBA A BARCELONA UN GERMA DEL GENERAL MIJIA

Es troba a Barcelona el consell d'Espanya a Casablanca senyor Segon Mijia, germà de l'heroi defensor de Madrid, general Mijia, cap de les forces del Centre.

REUNIO DEL CONSELL NACIONAL DE SEGRESTAT

Al Ministeri de Governació i sota la presidència del ministre, es reüní el Consell Nacional de Seguretat. Assistiren el sots-secretari de Governació, el director general de Seguretat, el sots-director de Seguretat i l'inspector general del Grup Uniformat de Seguretat.

A la reunió es tractaren diverses assumptes de regim interior.

EL COMPANYY MANUEL PASTOR LUENGO

ASSESSOR TECNIC de la Comissió
de la Indústria de Guerra de la Generalitat de Catalunya

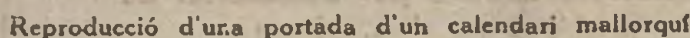
HA MORT
víctima del criminal bombardeig del passat dissabte, dia 1

a Comissió de la Indústria de Guerra de la Generalitat de Catalunya, els seus companys de l'Assessoria Tècnica, els seus familiars i els obrers tots de les fàbriques de material de guerra de la Generalitat, tributen un pòstum record al company desaparegut.

El trasllat de les seves despulles tindrà lloc demà, dimecres, a les onze del matí,

La Guínea espanyola és, avui, una colònia alemanya

CALENDARI

Joan AMADES
(Escriu expressament per
a ULTIMA HORA.)

AQUEST MATÍ S'HA REPRESENTAT

SEMANA DE L'INFANT

tribucio normal de po ca.